

Д. Страшимировъ привежда и аргумента, че на знамето на Сливенския бунтъ било нашето „1 май“, но тава знаме е било работено преди месеци въ Русе отъ Петра̀на Обретенова и донесено въ Сливенъ отъ брата ѝ Г. Обретеновъ.

Възможно е, писмото, за което пише Ст. Заимовъ за отлагане на възстанието, да е писано отъ Илариона по-рано, презъ месецъ мартъ. Иларионъ е знаелъ, че въ Гюргево било решено да се вдигне възстанието на 1 май, но като е виждалъ слабостта на движението въ неговия окръгъ, (особено пъкъ въ края на месецъ мартъ), предложилъ е отлагане за известно време, искайки да свърже началото на възстанието съ най-свѣтлия български празникъ—св. Кирилъ и Методи.

Когато Иларионъ е писалъ последното писмо до Стамболова, следъ 29 априлъ, той още не е знаелъ, че възстанието е било вече обявено въ IV рев. окръгъ.

Писмото на Илариона до Стамболова не е достигнало до насъ. Иларионъ го е предалъ на председателя на комитета Нено Господиновъ, а последниятъ го е далъ на комитетския куриеръ Георги Н. Бошнаковъ*), който да замине съ комитетския конь и да го занесе въ Лѣсковецъ. Маринъ Станчевъ е препратилъ куриера до Ст. Стамболовъ въ Г. Орѣховица. Тамъ писмото на Илариона било прочетено отъ „щаба“ (Стамболовъ, Г. Пановъ и др.). Въ отговоръ Ст. Стамболовъ предалъ на сѣщия куриеръ важно писмо за Илариона, въ което опредѣлялъ: Когато избухне възстанието, срещата и съби́ането на възстаническитѣ чети (Сливенска, Казанлъшка — водена отъ дѣдо Никола отъ село Хайнето, Казанлъшко и Търнов-

*) По Д. Т. Страшимировъ, цит. съч., т. III, стр. 282 — Георги Николовъ Бъчонката.